شنبه
۳۰ آبان ۱۴۰۵- ۱۱ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸ - ۲۱ نوامبر ۲۰۲۶- شماره ۳۱۸۲-پیاپی ۴۵۰۰

صمت
صنعت معدن تجارت

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه صمت: www.smtnews.ir/about.html

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «صمت»

مدیرمسئول: عاطفه خسروی

سازمان آگهی‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸ - ۰۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶

ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmil.com

تلفن: ۸۲۱۹۰ (داخلی -۱۰۸)

توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸

تهران، خیابان قائم مقام فراهانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶- کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱

روابط عمومی: pr@smtnews.ir

چاپخانه: صمیم

www.smtnews.ir
info@smtnews.ir
telegram.me/smtnews
instagram.com/smtnewspaper
tozi.smtnews@gmail.com
http://eitaa.com/smtnews
https://ble.ir/smtnews

عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی
عضو انجمن مدیران رسانه
عضو تعاونی مطبوعات

عکس روز

مسابقات قهرمانی کشور قایقرانی آب‌های آرام

منبع: مهر

فرسایش معیشت و تولید زیر سایه بلاتکلیفی

فرشاد مومنی با استناد به گزارش دفتر اقتصاد کلان سازمان برنامه و بودجه، ضمن انتقاد از سیاست‌های اقتصادی چند دهه اخیر، معتقد است؛ ایران در فاصله سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۴۰۴ به تورمی‌ترین اقتصاد منطقه تبدیل شده و در عین حال از نظر رشد اقتصادی نیز در میان ۱۵ کشور منطقه رتبه چهاردهم را به خود اختصاص داده است.

تحلیل کارنامه سند چشم‌انداز

در نشست «واکاوی تجربه سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ و دلالت‌های آن برای شرایط کنونی اقتصاد ملی » که در موسسه مطالعات دین و اقتصاد برگزار شد، با اشاره به انتشار گزارش ویژه‌ای از دفتر اقتصاد کلان سازمان برنامه در خرداد ۱۴۰۵ با عنوان «فرصت‌های احیای اقتصاد ایران پس از بحران»، اظهار کرد: این گزارش بر اساس این فرض تهیه شده بود که آتش‌بسی که میان متجاوزان آمریکایی و اسرائیلی و ایران برقرار شده، آتش‌بسی است که می‌توان به صورت نسبتاً پایدار روی آن حساب کرد. در این گزارش، با ارائه یک سلسله اطلاعات بسیار قابل اعتنا و با اتکا به مجموعه‌ای از مفروضات، ادعا شده که اگر این صلح باقی بماند، فرصتی استثنایی فراهم خواهد شد تا اقتصاد به‌غایت نابسامان و بحران‌زده ایران سامان یابد. اینکه در شرایط نرمال انتظار داشته باشیم اقتصاد بهتر عمل کند، حرفی است که هر صاحب خردی با هر سطحی از دانش و تجربه مطرح می‌کند؛ اما در این سند نکات بسیار قابل اعتنایی وجود دارد.

وی حیاتی‌ترین بخش این گزارش را مباحثی دانست که در آن درباره ارائه شده و افزود: پیش از این، مرکز پژوهش‌های مجلس و برخی نهادهای دیگر نیز به صورت جسته و گریخته ارزیابی‌هایی در این زمینه انجام داده بودند، اما در این گزارش، به عنوان مقدمه‌ای برای ورود به بحث اصلی یعنی برجسته کردن فرصت‌های احیای اقتصاد ایران، راهکارهایی مطرح شده که دقیقا مهم‌ترین عوامل فروپاشی اقتصاد ایران در سال‌های پس از جنگ تحمیلی هشت‌ساله بوده‌اند.

رئیس موسسه مطالعات دین و اقتصاد گفت: داده‌هایی که در این گزارش ارائه شده، بسیار قابل اعتناست. تمرکز من بر داده‌هایی است که در صفحات ۲ تا ۷ گزارش آمده و به طور مشخص به دوره ۱۳۸۴ به بعد مربوط می‌شود. بر اساس آنچه در گزارش مطرح شده، نرخ تورم نقطه‌به‌نقطه در اردیبهشت ۱۴۰۴ از ۸۳ درصد هم عبور کرده و تصریح شده که این بالاترین رکورد نرخ تورم نقطه‌ای در دوره پس از انقلاب است. بنابراین، راهکارهایی که امروز دوباره به مدیریت اقتصادی و مدیریت کلان کشور توصیه می‌شود، بنا بر تصریحات همین گزارش، یکی از نتایجش ثبت بالاترین رکورد تاریخی تورم نقطه‌ای بوده است.

نکته دوم که به نظر من بسیار حائز اهمیت و مایه عبرت‌آموزی است، این است که گزارش می‌گوید در زمستان ۱۴۰۴، جمعیت غیرشاغل در سن فعالیت به بالاترین رکورد تاریخی خود، هم پیش و هم پس از انقلاب، رسیده است. یعنی کارنامه سیاست‌های اقتصادی حاکم بر کشور این بوده که از یک سو تورم به بالاترین سطح تاریخی خود رسیده و از سوی دیگر، اندازه بخشی از جمعیت در سن فعالیت که هیچ نقشی در تولید ملی ندارند نیز به بالاترین رکورد تاریخی خود رسیده است.

وی تاکید کرد: یعنی در اثر اجرای مجموعه سیاست‌هایی که از سال ۱۳۶۸ آغاز شد و از سال ۱۳۸۴ به اعتبار جهش قیمت نفت ابعاد تازه‌ای پیدا کرد، در شرایطی که رکوردهای تاریخی واردات کشور درنوردیده شد و بی‌سابقه‌ترین و پرتعدادترین شوک‌های قیمتی نیز به قیمت‌های کلیدی وارد شد، برآیند این سیاست‌ها گسترش شاخص فلاکت در اقتصاد و جامعه ایران بوده است.

مومنی با بیان اینکه اگر بخش حیاتی این گزارش به درستی درک شود، می‌تواند زمینه‌ساز یک وفاق ملی واقعی برای خروج از شرایط کنونی و چرخه‌های بازتولیدکننده توسعه‌نیافتگی در ایران باشد، یادآورشد: گزارش تصریح می‌کند که با معیار سند چشم‌انداز، با نوعی واژگونگی در رتبه‌های مورد انتظار مواجه شده‌ایم؛ یعنی در حوزه‌هایی که قرار بود ایران رتبه نخست را کسب کند، اکنون یا رتبه آخر را دارد یا ماقبل آخر است.

مومنی اظهار کرد: شاخص دیگر، متوسط رشد اقتصادی است. در صفحه ۶ گزارش آمده که ایران از میان ۱۵ کشور منطقه، در فاصله سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۴۰۴ از نظر رشد اقتصادی رتبه ۱۴ را به دست آورده است. برای درک بهتر پیامدهای این رشد اندک و نوسانی، کافی است به این نکته توجه کنیم که طبق صفحه ۷ گزارش، تولید سرانه ایران در سال ۲۰۲۴ به حدود ۵۱۹۰ دلار رسیده، در حالی که متوسط تولید سرانه منطقه از ۱۸ هزار دلار فراتر رفته است. حتی در برخی کشورهای منطقه که از نظر ساختاری قابل مقایسه با ایران نیستند، تولید سرانه از ۷۶ هزار دلار نیز عبور کرده است.

او با بیان اینکه متفکران بزرگ توسعه معتقدند اگر کشوری به تولید فناورانه پشت کند و بیشترین فشارها را بر بخش‌های مولد و بیشترین امتیازات را به بخش‌های غیرمولد اعطا کند، رفتارهای اقتصادی و اجتماعی آن جامعه واژگونه خواهد شد، افزود: برخی از متفکران توسعه می‌گویند چنین جوامعی به جای آنکه روی دو پا راه بروند، روی سر خود راه می‌روند.

رئیس موسسه مطالعات دین و اقتصاد با بیان اینکه اگر نظام قاعده‌گذاری کشور پشت به تولید فناورانه و رو به مافیاپروری و غیرمولدپروری داشته باشد، باید انتظار ناپایداری ذاتی و دائمی در نظم اقتصادی و اجتماعی را داشت، به دیدگاه‌های داگلاس نورث در کتاب «نهادها، تغییرات نهادی و عملکرد اقتصادی» اشاره کرد و گفت: نورث در صفحه ۱۳۲ این کتاب تأکید می‌کند که هنگامی که نهادهای مستقر به جای تشویق فعالیت‌های مولد، انگیزه‌های کار ثمربخش و تولید فناورانه را تضعیف و زمینه رشد فعالیت‌های غیرمولد را فراهم می‌کنند، پیامدهای آن بسیار فراتر از حوزه اقتصاد خواهد بود.

شرایط «نه جنگ، نه صلح» یا «هم جنگ و هم صلح»

مومنی گفت: امیدوارم مشاوران امین، صادق و صاحب صلاحیت، این واقعیت را به مسئولان عالی کشور منتقل کنند که آنچه برنامه تعدیل ساختاری در ایران پدید آورده، دقیقاً بستری فراهم کرده که متجاوزان آمریکایی و اسرائیلی به ایده فروپاشی از درون در ایران دل ببندند. شرایط «نه جنگ، نه صلح» و در عین حال «هم جنگ و هم صلح» که بر کشور تحمیل شده، در خدمت همان فرسایش داخلی است و از این رو نظام تصمیم‌گیری کشور باید هرچه سریع‌تر به بلوغ لازم در عرصه قاعده‌گذاری‌های اساسی دست یابد.

او افزود: برخی از متفکران بزرگ توسعه این وضعیت را به راه رفتن روی سر به جای راه رفتن روی پا تشبیه می‌کنند. آنها هشدار می‌دهند که اگر نظام قاعده‌گذاری‌های اساسی کشور پشت به تولید فناورانه و رو به مافیاپروری و غیرمولدپروری داشته باشد، باید انتظار ناپایداری ذاتی و دائمی در نظم اقتصادی و اجتماعی بود.

این موضوع را عجم‌اوغلو و رابینسون نیز در کتاب «چرا ملت‌ها شکست می‌خورند» مطرح کرده‌اند. متفکران دیگری نیز ارزیابی‌های آسیب شناسانه دقیق‌تری ارائه کرده‌اند. برای مثال داگلاس نورث در کتاب «نهادها، تغییرات نهادی و عملکرد اقتصادی» که ترجمه فارسی آن در سال ۱۳۷۸ منتشر شده، در صفحه ۱۳۲ تصریح می‌کند هنگامی که نهادهای مستقر به جای تشویق فعالیت‌های مولد، انگیزه‌های کار ثمربخش و تولید فناورانه را تضعیف و زمینه رشد فعالیت‌های غیرمولد را فراهم می‌کنند، پیامدهای آن بسیار فراتر از حوزه اقتصاد خواهد بود.

رئیس موسسه مطالعات دین و اقتصاد گفت: همین مسئله درباره مناسبات به‌شدت مسئله‌دار در حوزه سیاست‌گذاری تجارت خارجی نیز مطرح است.

وقتی با مشوق‌های غیرقابل باور، خام‌فروشی را تحت عنوان صادرات غیرنفتی تشویق می‌کنیم و در مقابل، بنگاه‌های تولیدی دارای توان فناورانه و متعهد به منافع ملی را تحت فشار قرار می‌دهیم، امکان نجات اقتصاد کشور وجود نخواهد داشت. اگر این روند ادامه پیدا کند، رفع ناهنجاری‌های اجتماعی نیز ناممکن خواهد بود. در کشوری که برای تشویق ازدواج ده‌ها مشوق مختلف طراحی شده، مرکز آمار ایران در گزارش اخیر خود نشان داده است که در فاصله سال‌های ۱۳۶۰ تا ۱۴۰۴، در حالی که نرخ ازدواج تغییر محسوسی نداشته، نرخ طلاق حدود ۱۴ برابر شده است.

نیازمند ارتقای سطح آگاهی درباره الزامات تقویت بنیه تولید ملی هستیم

مومنی همچنین در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به سلطه بخش مالی بر تولید اظهار کرد: ما نیازمند ارتقای سطح آگاهی درباره الزامات تقویت بنیه تولید ملی هستیم. در یکی از جلسات اخیر، گزارشی درباره سلطه بخش مالی بر اقتصاد تولیدی ایران ارائه شد که نشان می‌داد سهمی که با عناوین مختلف اما با ماهیت ربوی از تولیدکنندگان مطالبه می‌شود، هیچ تناسبی با الزامات افزایش سرمایه‌گذاری مولد ندارد. به همین دلیل است که با وجود هشدارهای مکرر در سال‌های گذشته، همچنان در شرایطی قرار داریم که میزان سرمایه‌گذاری سالانه دولت و بخش خصوصی حتی توان جبران استهلاک سرمایه موجود را نیز ندارد؛ موضوعی که به اندازه کافی درباره وضعیت نامناسب ساختار انگیزشی اقتصاد ایران هشدار می‌دهد. این اقتصاددان با اشاره به اظهارات برخی صاحب‌نظران حوزه صنعت گفت: سیاست‌های صنعتی ایران نیز همانند سیاست‌های پولی، مالی و تجاری در موارد متعددی برخلاف منافع توسعه ملی عمل می‌کنند. در حالی که یکی از مهم‌ترین معیارهای سیاست‌گذاری صنعتی توجه به زنجیره‌های تولید، اقتصاد مقیاس و حرکت به سمت تولید انبوه است، تصمیمات موجود مسیر دیگری را طی می‌کنند.

او ادامه داد: بر اساس مبانی نظری، تجربه‌های بین‌المللی و تجربه اقتصاد سیاسی ایران پس از انقلاب، می‌توان با اطمینان گفت منابع انسانی و مادی ایران به اندازه‌ای است که اگر این جهت‌گیری‌ها اصلاح شود، امکان تدوین و اجرای برنامه‌ها و اسناد چشم‌انداز واقع‌بینانه و باکیفیت وجود خواهد داشت. در آن صورت دیگر نیازی نیست مسئولان از بیان میزان تحقق تعهدات خود در قالب اسناد بالادستی احساس شرمندگی کنند، بلکه می‌توان با افتخار روند تحقق اهداف را مشاهده کرد.

دریچه

سناریوهای پیش‌روی اقتصاد ایران

اقتصاد ایران در سناریوی «نه جنگ و نه صلح» در وضعیت رکود نسبی و نااطمینانی نگه داشته می‌شود و بنگاه‌های اقتصادی در وضعیت نه جنگ و نه صلح نمی‌توانند برنامه ریزی بلندمدتی انجام دهند، در نتیجه سرمایه‌گذاری در سطح محدود و رشد اقتصادی ناپایدار خواهد بود.

به گزارش ایران۲۴، اقتصاد هر کشور را می‌توان با شاخص‌های متعددی سنجید، اما در نهایت سه متغیر کلیدی یعنی اشتغال، رشد اقتصادی و تورم تصویر نسبتا دقیقی از وضعیت عمومی آن ارائه می‌دهند. اقتصاد ایران در حال حاضر در هیچ‌کدام از این سه شاخص وضعیت مطلوبی ندارد و در آینده نیز، در برابر سه سناریوی متفاوت قرار دارد: بازگشت درگیری‌های نظامی، تداوم وضعیت «نه جنگ و نه صلح» یا دستیابی به توافق و رفع تحریم‌ها.

در سناریوی نخست، یعنی وقوع جنگ، اقتصاد ایران با شوک‌های شدیدی مواجه خواهد شد. تجربه‌های تاریخی در سطح جهانی نشان می‌دهد که جنگ‌ها معمولا با کاهش شدید رشد اقتصادی همراه هستند. منابع مالی و انسانی در جنگ به جای فعالیت‌های مولد اقتصادی، به سمت هزینه‌های نظامی سوق داده می‌شوند.

در چنین شرایطی اگر اقتصاد کشور بسیار بزرگ نباشد، احتمالا سرمایه‌گذاری، چه داخلی و چه خارجی، به شدت کاهش می‌یابد و نااطمینانی به اوج خود می‌رسد. در نتیجه، رشد اقتصادی منفی خواهد شد یا در بهترین حالت در سطوح بسیار پایین باقی می‌ماند.

در حوزه اشتغال نیز جنگ تاثیرات منفی قابل‌توجهی دارد. بسیاری از بنگاه‌های اقتصادی به دلیل اختلال در زنجیره تامین، کاهش تقاضا و نااطمینانی، فعالیت خود را محدود یا متوقف می‌کنند. این موضوع به افزایش بیکاری منجر می‌شود. تورم نیز در شرایط جنگی معمولا افزایش می‌یابد.

افزایش هزینه‌های دولت، کاهش عرضه کالاها، اختلال در واردات و کاهش ارزش پول ملی از جمله عواملی هستند که فشار تورمی را تشدید می‌کنند؛ بنابراین در سناریوی جنگ، هر سه متغیر اصلی اقتصاد یعنی رشد، اشتغال و تورم در وضعیت نامطلوب‌تری نسبت به شرایط فعلی قرار خواهند گرفت.

سناریوی دوم، یعنی تداوم وضعیت «نه جنگ و نه صلح»، وضعیتی است که اقتصاد ایران در سال‌های اخیر تا حد زیادی آن را تجربه کرده است. در این حالت، اگرچه درگیری نظامی مستقیم وجود ندارد، اما نااطمینانی‌های ناشی از احتمال تشدید تنش‌ها همچنان باقی می‌ماند. این نااطمینانی یکی از مهم‌ترین عوامل بازدارنده رشد اقتصادی است.

بنگاه‌های اقتصادی در چنین فضایی نمی‌توانند برنامه‌ریزی بلندمدتی انجام دهند، زیرا چشم‌انداز آینده نامشخص است. در نتیجه، سرمایه‌گذاری در سطح پایینی باقی می‌ماند و رشد اقتصادی محدود و ناپایدار خواهد بود. در حوزه اشتغال، این سناریو به نوعی رکود پنهان منجر می‌شود. ممکن است نرخ بیکاری به شکل ناگهانی افزایش نیابد، اما کیفیت اشتغال کاهش پیدا می‌کند.

تورم در این سناریو معمولا در سطحی نسبتا بالا و مزمن باقی می‌ماند. از یک سو، محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها و مشکلات در تامین ارز باعث افزایش هزینه‌ها می‌شود و از سوی دیگر، سیاست‌های مالی و پولی برای جبران این فشارها اغلب به افزایش نقدینگی منجر می‌شوند.

نتیجه این وضعیت، تورمی است که اگرچه ممکن است به اندازه شرایط جنگی جهش نکند، اما همچنان بالا و فرساینده است. به طور کلی، سناریوی «نه جنگ و نه صلح» به ترمیم محدود اقتصاد منجر می‌شود، اما این ترمیم پایدار نیست و اقتصاد را در وضعیت تعلیق نگه می‌دارد.

سناریوی سوم، یعنی دستیابی به توافق و رفع تحریم‌ها، از منظر اقتصادی بیشترین ظرفیت را برای بهبود شرایط دارد.

در این حالت، مهم‌ترین تغییری که رخ می‌دهد کاهش نااطمینانی است. کاهش نااطمینانی خود به تنهایی می‌تواند اثرات قابل‌توجهی بر اقتصاد داشته باشد.

فعالان اقتصادی در فضایی که چشم‌انداز آینده روشن‌تر است، تمایل بیشتری به سرمایه‌گذاری و توسعه فعالیت‌های خود دارند. این موضوع به افزایش رشد اقتصادی منجر می‌شود.

در حوزه اشتغال نیز بهبود قابل‌توجهی انتظار می‌رود. با افزایش سرمایه‌گذاری و رونق فعالیت‌های اقتصادی، بنگاه‌ها نیاز بیشتری به نیروی کار پیدا می‌کنند. این موضوع می‌تواند به کاهش نرخ بیکاری و بهبود کیفیت اشتغال منجر شود. تورم در این سناریو نیز احتمالا کاهش می‌یابد، اگرچه این کاهش ممکن است تدریجی باشد.

نوبت اول
شماره ۲۳۲۸۹۸۴

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبتی قائم‌شهر

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰، املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی قائم‌شهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد:

یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۰۸۲.۱۶متر مربع خریداری بلاواسطه از آقای/ خانم مهناز اسمعیلی گرجی مالک رسمی

املاک متقاضیان واقع در قریه جمنان پلاک ۲۶ اصلی بخش ۱۶ ۹۲۱۶ فرعی بنام آقای/ خانم اسماعیل اسمعیلی گرجی نسبت به ششدانگ

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آئین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی / کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها علاوه بر انتشار آگهی، رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل

تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۸/۳۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۹/۱۵

مرتضی قاسم‌پور، رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان قائم‌شهر